

Život ve fotografii

- V Evropě již rok zuří Druhá Světová válka a do atmosféry Protektorátu se 22. července 1940 v Kutné Hoře narodil pan Stanislav Wieser.
- Zanedlouho se s rodiči a dvěma bratry stěhují do Červeného Kostelce.
- Podle slov pana Wiesera, díky hrozbě náletům a mizejícím kamarádům, zůstaly jeho vzpomínky na válku velmi živé.

N1: 6:20 - 6:35

Prostě ti kamarádi, kteří byli z židovských rodin, tak mizeli. Doma jsem se tedy dozvěděl, že vlastně byli odvezeni do nějakého toho koncentračního tábora.

- Tatínek pana Wiesera byl za Protektorátu činný v odboji:

N1: 12:17 – 12:36

My jsme měli u nás, protože otec byl v odboji, tak jsme měli v gauči jsme měli samopaly. Tedy naštěstí nedošlo na jejich použití.

- V čase Protektorátu byl poslech rozhlasového vysílání „Volá Londýn“ trestným činem pod hrozbou smrti.
- Jednou se tento poslech mohl stát osudný i rodině Wieserů.

N1: 17:59-18:05

N1: 18:10-18:52

No my jsme bydleli nahoře a pod námi bydlel nějaký pan Černý, což byl kolaborant a za ním chodili esesáci. No a já si vzpomínám, že jednou u nás někdo zazvonil u dveří a on tam stál obrovské esesák v helmě a kde je pan Černý? No maminka nebyla schopná ani slova, protože bylo slyšet z pokoje, kde byl tatínek, tak bylo slyšet rádio a on poslouchal zrovna ten Londýn. No a maminka jenom prostě lapala po dechu a ukazovala, že pan Černý je tam dole. Tak on zasalutoval, odešel a buď to nechtěl slyšet nebo to opravdu neslyšel.

- Celá rodina se těšila na konec války. Maminka šila vlajky z kousků látek a pan Wieser se těšil na první setkání s Rudou armádou.

N1: 12:29-12:40

N1: 12:47-12:57

Tak já jsem se strašně těšil až teda uvidím tanky, ale oni přijeli s koňmi a táhli za sebou vozíčky a takové houfnice.

- Po válce rodinu pana Wiesera čekalo další stěhování.
- A to do Trutnova, kde začal jeho otec být aktivní v sociální demokracii.
- Rozhlasový přenos komunistického převratu z 25. února poslouchala celá rodina s napětím. Podle slov pana Wiesera byl při tomto vysílání jeho otec celý bledý a pronesl:

N1: 34:22 – 35:50

Já jsem to čekal řekl, to je náš konec. Jo já si vzpomínám, jak byl bledej strašně v tu chvíli. Jediný, kdo z toho měl radost, tak to byl ten dědeček, ten bývalý nezaměstnaný. Protože ten z té bídy věřil, teď už za těch komunistů se bude žít krásně.

- Po odhalení Stalinova kultu osobnosti byl i dědeček zklamán
- Obrodný proces Pražského jara z roku 1968 přivítal Stanislav Wieser jako místopředseda Revolučního odborového hnutí svého stavebního podniku v Karlových Varech.
- Jeho postoje zpochybňovaly vedoucí úlohu KSČ.

N2: 19:43-20:07

N2: 20:14-21:07

No tak já jsem se zhlídnul v ROH. No takže jsem tam jaksí hlásal za odbory tyhle myšlenky. A že teda není možný, aby komunisti pořádali schůze, na kterých udělují úkoly pracujícím, a že ty schůze můžou pořádat jenom odbory.

- Jeho angažovanost v ROH měla v době normalizace negativní dopady nejen na něj.

N2: 21:17-21:(38)50

N2: 23:18-23-57

N2: 24:48-24:56

Já ve své mladičké nerozvážnosti jsem podepsal kde co. Když potom přišli rusáci, tak mě mnozí varovali a říkali:" hele dokud můžeš, tak uteč". A já jsem říkal: Já utíkat nikam nebudu".

- Celoživotní zálibou Stanislava Wiesera je fotografování přírody. Své fotografie dodnes publikuje v řadě odborných časopisů.
- V současné době jsou v hledáčku jeho fotoaparátu především krásy Krušných hor.